

Ἡ ἀπλή και ἀπροσποίητη συμπεριφορὰ^(*)

ΚΟΝΤΑ στο Μοναστήρι τῆς Ὀπινα ἔμενε κάποιος εὐγενῆς πού κόμπαζε πὼς μόλις ἔριχνε μιὰ ματιὰ στο Στάρετς θὰ ἴβλεπε ἀμέσως τί εἶχε μέσα του. Κάποτε ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦρθε νὰ δεῖ τὸ Στάρετς και κείνη τὴν ὥρα ὑπῆρχαν πολλοὶ ἐπισκέπτες. Μπήκε κι αὐτὸς μέσα. Ἦταν ψηλός, σωματώδης. Ὅταν ὁ Στάρετς ἤθελε νὰ ἐντυπωσιάσει κάποιον εἶχε τὴ συνήθεια νὰ βάζει τὸ ἀριστερὸ χέρι του στο μέτωπο γιὰ νὰ κάνει ἴσκιο, σὰν νὰ ἐξέταζε κάτι πού βρισκόταν μπροστὰ στὸν ἥλιο. Μόλις λοιπὸν μπήκε μέσα ὁ εὐγενῆς σήκωσε τὸ ἀριστερὸ του χέρι και εἶπε:

– **Χά**, ἔρχεται ὁ χοντροκέφαλος. Ἦρθε νὰ διεισδύσει στὸν ἀμαρτωλὸ Λεωνίδα. Κι ἄς ἔχει ὁ παλιάνθρωπος δέκα ἐπτά χρόνια νὰ ἐξομολογηθεῖ και νὰ κοινωνήσει.

Ἄ **Ὁ εὐγενῆς** ταρακουνήθηκε, ἔτρεμε σὰν τὸ φύλλο κι ἄρχισε νὰ κλαίει και νὰ μετανοεῖ ἐπειδὴ αὐτὸς, ὁ ἀμαρτωλὸς και ἄπιστος, εἶχε πραγματικὰ δέκα ἐπτά χρόνια νὰ ἐξομολογηθεῖ και νὰ κοινωνήσει.

Σ' ὄποιον και νὰ μιλοῦσε ὁ Στάρετς ἐξέφραζε τὶς ἀπόψεις του ἐλεύθερα, εἰλικρινά. Δὲ φρόντιζε ν' ἀπαλύνει τὶς ἐκφράσεις του. Ὁ λόγος του ἦταν εἰλικρινῆς, ἀληθινός. Δὲ χρησιμοποιοῦσε αὐτὸ πού κάποτε ὁ ἴδιος εἶχε χαρακτηρίσει σ' ἓνα γράμμα του, μέσα σὲ πλάσιο, «ἐπιτηδευμένο τρόπο τοῦ διπλωμάτη και πανοῦργου λόγου τοῦ σαρκικοῦ ἀνθρώπου».

– **Παιδιά!** Νὰ πουλάτε στὴν ἴδια τιμὴ πού ἀγοράζετε, ἔλεγε στοὺς μαθητές του.

Τοὺς διδάσκει μ' αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἔχουν ἀπλή, ἴσια, ἀπροσχημάτιστη συμπεριφορὰ.

– **Ἄχ** και νὰ ἦσαстан ἀπλοὶ ὅπως οἱ Ἀπόστολοι, εἶπε κάποτε σ' ἓνα στενὸ μαθητὴ του, νὰ μὴν κρύβατε τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες σας, νὰ μὴν εἶχате μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας, νὰ ἐνεργούσατε χωρὶς ὑποκρισία... αὐτὸς εἶναι ὁ συντομότερος δρόμος γιὰ τὴ σωτηρία και ἐπισύρει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἔλλειψη προσποίησης, ἡ ἀπουσία τῆς πονηρίας κι ἡ εἰλικρίνεια τῆς ψυχῆς... νὰ τί εἶναι εὐάρεστο στὸν Κύριο πού εἶναι *«ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ»*. *«Ἐὰν μὴ στραφῆτε και γέννησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν»* (Ματθ. ιη' 3)...

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 299/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2000, σελ. 376. Στάρετς Λεωνίδας (1768-11.10.1841), Μετάφρασις - Ἐπιμέλεια: Πέτρου Μπότση, σελ. 102-103, Ἀθήνα 2000.